

РЕШЕНИЕ

№ 708

гр. София, 09.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **9656** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 30487 от 01.10.2020 г. по описа на Административен съд – София гради и вх. № 1044894 от 27.08.2020 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от „И. г п“ (в несъстоятелност), ЕИК[ЕИК], представлявано от синдика А. Г. К., с адрес за призоваване и съобщения [населено място], [улица], ет. 2 против решение от 26.01.2016г., постановено по НАХД № 9036 по описа за 2014 г. на СРС, НО, 102 – ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № К – [ЕГН] от 12.09.2012 г., издадено от Главния директор на ГД „КП“ в КЗП, с което на основание чл. 197 от ЗЗП на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500,00 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 2 вр. чл. 4, т. 2 от Закона за защита на потребителя /ЗЗП/ и на основание чл. 230а от ЗЗП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000,00 лева за нарушение на чл. 192, т.2 от ЗЗП.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, в която се твърди, че същото е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон, и процесуалните правила. Прави и възражение за изтекла абсолютна погасителна давност. Касаторът редовно призован не се представлява. С жалбата се претендират сторените разноски по делото.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпил писмен отговор от адв.А. К., която оспорва жалбата. Счита същата за просрочена, като излага подробни съображения в тази посока. Алтернативно излага доводи за неоснователност на касационна жалба. Прави възражение за прекомерност на адвокатски хонорар, в случай, че същият надвишава минимално предвидения праг в Наредба № 1 за минималните размери на адвокатски възнаграждения на Висшия адвокатски съвет.

В хода на съдебното производство касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор С., намира жалбата за основателна.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна: на 29.03.2012г. в търговски обект-магазин „Европа“, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], контролните органи на КЗП-св.Ц., гл.инспектор в РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. при КЗП, и св.Р., нещатен сътрудник на КЗП, извършили проверка по повод подадена в КЗП жалба от потребител. В хода на проверката е установено, че се предлага за продажба кафе „Нова Б. във вакуумирана опаковка, на която е записано- „Нова Б.“, джезве, само сега 10% повече, 220 g”, с поставен червен етикет със следната информация- „28.03. кафе Нова Б. – 200гр., мляно-2,34 лв./бр.“. Св. Ц. и Р. закупили една опаковка от въпросното кафе, за което е издаден касов бон с отпечатана информация-кафе Нова Б., 220гр., 2,74 лв., т.е. информацията на фискалната касова бележка се различава от информацията за стоката на червения етикет на търговеца. Установено е разминаване и в информация в червени етикети и фискални бонове за други стоки, предлагани от търговеца. За проверката е съставен Констативен протокол /КП/ № К-144921/29.03.2012г. в присъствие на управителя на обекта Н. А., връчен му на същата дата. В КП е указано, на основание чл. 192 от ЗЗП, представител на дружеството да се яви на 04.04.2012г. в 09,30ч. в сградата на КЗП и да представи определени документи за извършване и на документална проверка. Представител на дружеството не се е явил на посочената дата, съответно и изисканите документи не са представени. На 21.04.2012г. е съставен АУАН № К-[ЕГН], връчен на 19.05.2012г. на деловодител Д., подписан без възражения, като такива не са постъпили и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено оспорваното НП.

Фактическата обстановка съдът е установил след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е приел, че АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл.40, 42, 43, ал.5, чл.57 и чл.58, ал.1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Констатирал е, че са спазени всички срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. Въззивният съд е изложил подробни мотиви по отношение материалната законосъобразност на акта, както и подробни

доводи относно размера на определените с него наказания. Обсъдил е и липсата на предпоставки за приложение на чл.28 ЗАНН. Мотивирано е изложил съображенията си и е отговорил на всички оплаквания, наведени във въззивната жалба. С тези мотиви СРС е потвърдил изцяло НП, като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект. По отношение възражението на ответника за недопустимост на касационната жалба поради просрочие, настоящият състав го счита за неоснователно. Видно от съобщението за връчване на препис от въззивното решение /л.82 НАХД № 9036/14г. по описа на СРС/, същото е получено от представител на дружеството на 13.08.2020г. Срокът за обжалване на същото-14 дневен, изтича на 27.08.2020г., дата на която е подадена и касационната жалба до АССГ чрез СРС. Следователно същият е спазен и касационната жалба се явява допустима.

Разгледана по същество същата се явява основателна.

При правилно установена фактическа обстановка, правилни и законосъобразни са и изводите на съда за съставомерност на визираните нарушения.

Независимо от горното, процесното НП следва да се отмени по следните съображения:

Съгласно чл.11 от ЗАНН, субсидиарното приложение на НК се разпростира спрямо административнонаказателните производства по отношение на изключващите отговорността обстоятелства. Такъв характер безспорно има материалноправният институт на давността за реализиране на отговорността. Съгласно разпоредбата на чл.21, т.3 от НПК давността е една от предпоставките, при наличието на които наказателното производство следва да бъде прекратено.

Както бе посочено по-горе, съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба.

Препращането е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и тези, които се отнасят до реализацията на вече възникналата отговорност, като изтичането на предвидения в закона давностен срок - чл. 79, ал.1, т.2 от НК.

Под обстоятелства, изключващи отговорността не следва да се разбират единствено тези относно вината, вменяемостта и другите такива по глава 2, раздел 1 от НК. От съдържанието на препращащата разпоредба е видно, че освен изрично изброените въпроси, правилата на НК ще намерят приложение и във връзка с всички други обстоятелства, препятстващи осъществяването на административнонаказателното „преследване”. След като в ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административнонаказателната отговорност, поради което, по силата на цитираната норма, следва да намерят съответното приложение общите правила на НК. Според разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички случаи, извън изрично и изчерпателно посочените в т.1 – т.4. В конкретния случай административно -наказателно производство е образувано. Нормата на чл.81, ал.3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба

независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80, ал.1 НК). В конкретния случай абсолютната давност, съгласно приложимата норма на чл.81, ал.3 във вр. с чл.80, ал.1, т.5 НК, е четири години и шест месеца от момента на извършване на нарушението - 29.03.2012г. и е изтекла на 29.09.2016 г., след постановяване на въззивното решение /26.01.2016г./, но към момента на постановяване на настоящото решение.

Независимо от направеното искане от касатора за присъждане на разноски, такива не му се следват, тъй като по делото липсват данни да са направени.

По изложените съображения касационната жалба се явява основателна, а обжалваното решение на СРС и потвърденото с него НП следва да бъдат отменени.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, Административен съд - София град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 26.01.2016 г., постановено по НАХД № 9036/2014г., на Софийски районен съд, НО, 102-и състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № К – [ЕГН] от 12.09.2012 г., издадено от Главния директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“ в Комисията за защита на потребителите.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.